

Biểu hiện về chủng tộc và hành vi giới tính trên truyền thông của các ứng cử viên tổng thống Mỹ năm 2008

Mai Đặng Hiền Quân

Sinh viên Khoa Xã hội học, Đại học Bates, Mỹ

Tóm tắt: Dưới quan điểm hành vi theo giới tính và chủng tộc, bài viết đã tái hiện ba bức chân dung của ba ứng cử viên tổng thống Mỹ năm 2008, gồm John McCain với hình ảnh đặc trưng của một người Mỹ cứng rắn; Barack Obama với sự thông minh và hiểu biết, và Hillary Clinton bị mắc kẹt trong cái gọi là “bẫy kép” khi vừa phải là một lãnh tụ cứng rắn và là một phụ nữ nữ tính. Bài viết cho rằng, bên cạnh quan điểm chính trị và hệ thống chính sách được bày tỏ trong lời hứa của các ứng cử viên, những biểu hiện về chủng tộc và hành vi giới tính được các ứng cử viên thể hiện trên truyền thông có tác dụng như những quảng cáo chính trị, nó tô đậm thêm chân dung chính trị của các ứng cử viên và ít nhiều chi phối sự lựa chọn của các cử tri.

Từ khóa: Hành vi giới tính; Hình ảnh truyền thông; Ứng viên tổng thống.

Giới thiệu: Truyền thông trong bầu cử

Các cuộc vận động tranh cử được phần lớn mọi người trong xã hội hiện đại biết đến chủ yếu qua truyền thông. Các chính trị gia hiểu rất rõ rằng người ta thích ngồi trên ghế sofa và bật tivi hơn là đến tham dự sinh hoạt chính trị ở quảng trường. Các hoạt động thường ngày của chiến dịch vận động tranh cử thậm chí còn được hoạch định sao cho phù hợp với thời lượng và thời điểm truyền thông tin.

Truyền thông là nguồn thông tin sớm nhất về các ứng viên tới hầu như tất cả mọi người trong quốc gia. Các nghiên cứu xã hội học chỉ ra rằng đặc điểm của ứng cử viên, quan điểm của họ về những vấn đề chính trị, các liên minh đảng phái và những lời hứa hẹn là những yếu tố quan trọng nhất tác động đến các cử tri. Các ứng viên của tất cả các đảng phái đều dành một khoản chi lớn cho việc marketing và khởi động đủ mọi loại quảng cáo, từ những tờ rơi hay tờ in dán tường tại các khu kí túc xá sinh viên đến tivi và youtube. Việc quảng cáo cho phép các ứng cử viên và những người ủng hộ họ cung cấp thông tin, tranh luận và nêu những vấn đề liên quan đến bầu cử. Sự nổi tiếng về mặt chính trị có thể không hiệu quả đối với những cử tri có quan điểm chắc chắn ủng hộ hoặc phản đối một ứng cử viên nào đó, nhưng là yếu tố rất quan trọng đối với những cử tri còn phân vân. Bởi vậy, không ngạc nhiên khi biết Barack Obama đã dành đến 1,5 triệu USD cho 30 phút trên mạng ngày 29 tháng 10 năm 2008 trên cả kênh CBS lẫn NBC¹. Tầm quan trọng của truyền thông trong bầu cử đã được Doris Graber (2005) mô tả là “yếu tố quyết định của chính trị vì nó đo được những nhận thức hình thành nên thực tiễn mà hoạt động chính trị dựa trên đó. Truyền thông không chỉ mô tả môi trường chính trị, mà nó chính là môi trường chính trị”. Với sức mạnh này của truyền thông, hãy xem các ứng cử viên tổng thống Mỹ năm 2008 mô tả như thế nào trên truyền thông dưới quan điểm hành vi theo giới tính và những hình ảnh đó có lợi hay gây hại cho họ như thế nào trong cuộc chạy đua trở thành tổng thống Mỹ?

1. John McCain và hình ảnh đặc trưng của một người Mỹ cứng rắn

Lướt qua sự xuất hiện của John McCain trên truyền thông, ta có thể thấy thuật ngữ mà truyền thông cố ý dùng để mô tả ông ta, một thượng nghị sĩ Mỹ kì cựu từ bang Arizona - ứng viên tổng thống của đảng Cộng hòa trong cuộc tranh cử 2008, như một gã người Mỹ cứng rắn điển hình. Trong các quảng cáo chính trị chính thức², trong các bản tin tối³ và thậm chí trong các hài kịch chính trị⁴, John McCain luôn được mô tả như một gã thô bạo, khó chơi, sẵn sàng giơ nắm đấm. Những dòng chữ như sau có khắp nơi trên các băng hình về ông ta: “Mày không nghĩ là tao có thể bảo vệ mình khỏi một thằng cha giẻ rách nào đó à? Địa ngục tao cũng ném rồi. Nếu có thằng nào định đỡ trò thì mặt vụ phải bảo vệ nó chứ không phải bảo vệ tao”. Ông ta cũng bình luận rằng: “Nếu có thằng nào chỉ cần liếc xéo tao thì tao sẽ móc ruột nó ra và dán tai nó lên bức tường chiến lợi phẩm của tao”⁵, “Muốn độc lập thì phải chơi rắn”⁶. Và có cả một bài hát nổi tiếng về McCain: “John McCain - hấn có thể dùng cả đoàn tàu - và hấn sẽ giải quyết vấn đề Iraq - John McCain thô bạo như móng vuốt - Hấn có thể nuốt chửng nước Pháp - John McCain thực sự là con ngựa giống - Hấn có

thể vật ngã con gấu ngay cả trong bùn”⁷.

Không chỉ xuất hiện trên truyền hình hoặc các video clip trên mạng, hình ảnh một gã thô bạo cũng có thể thấy trong phần lớn các bài báo viết về John McCain. Từ The Telegraph, xuất bản tại Anh, đã mô tả sự khác biệt trong chính sách đối ngoại giữa hai ứng cử viên tổng thống: “John McCain tung nắm đấm, còn Barack Obama nói về một thế giới tốt đẹp hơn”⁸ hoặc “Đó là một gã thô bạo và người ưa đối thoại, một võ sĩ quyền anh và một giáo sư, một tay lính chiến và một người yêu chuộng hòa bình”⁹. Trên tờ The New York News and Features Magazine, ta có thể tìm thấy sự mô tả về tính khí của John McCain như sau: “Trong cuộc chạy đua vào chính trường lần thứ nhất của mình, John McCain biết được rằng một trong các đối thủ đã bôi lông tìm vết để nói xấu người vợ đầu của ông ta. Một cố vấn chính trị làm việc cho ông ta vào thời gian đó cho biết John McCain đã tấn công đối thủ nọ trong lần gặp sau đó. “Tôi muốn ông biết” - McCain nói - “rằng, gạt vận động bầu cử và chính trị sang một bên, nếu ông làm gì nữa như vậy, chống lại bất cứ ai trong gia đình tôi, thì đích thân tôi sẽ đánh ông...”¹⁰. Có rất nhiều giai thoại minh họa cho tính nóng nảy của John McCain: “Năm 1989, McCain đã gào vào mặt thượng nghị sĩ Richard Shelby trong một cuộc vận động tranh cử nóng bỏng ủng hộ một người bạn của McCain là John Tower. Năm 1992, McCain và thượng nghị sĩ Chuck Grassley đã tranh luận nảy lửa dẫn tới xô xát và văng tục về vấn đề ủy ban POW/MIA khiến hai người không nhìn mặt nhau trong suốt hai năm sau đó. Từ Washington Post kết luận “John McCain thích thể hiện tư thế của một gã cứng rắn”¹¹.

Nhiều người thực sự phân vân vì sao John McCain lại xuất hiện thường xuyên như thế trên truyền thông. Đó không phải vì ông ta là thành viên chủ chốt của Ủy ban Thương mại Thượng viện, nơi ông ta có thể quyết định tương lai của nhiều tập đoàn công nghiệp lớn (trong đó truyền thông chiếm một tỷ trọng đáng kể) nếu ông ta đắc cử, bởi Mark Pryor, Ted Stevens và John Rockefeller đều chưa từng là con cưng của giới truyền thông. Nguyên nhân thực sự của việc xuất hiện liên tục trên truyền thông của McCain có thể chỉ do cánh báo chí, mà đa phần là nam giới, quá thích hình ảnh một gã thô bạo. McCain có cái gì đó mà họ không hiểu và họ muốn có được. Ông ta không chỉ có những phẩm chất của một gã cứng rắn mà ông ta còn thích được cánh nhà báo mô tả như vậy. Quay trở lại với cuốn sách “Này, mày là thằng pêđê” của C.J Pascoe (2004), trong đó nghiên cứu quan niệm của các học sinh trung học về bản lĩnh đàn ông và hành vi theo giới tính, ta có thể thấy “hình ảnh gã cứng rắn” của John McCain hoàn toàn phù hợp với những gì mà C.J Pascoe gọi là sự thể hiện thực tế của hành vi theo giới tính hay hành vi giới tính - trong đó giới tính

chính là sự lặp lại của các quy ước được nghi thức hóa... và bị ép buộc một phần về mặt xã hội bởi sự thôi thúc của hành vi theo giới tính. Bằng những câu chữ thể, sự hung hăng cơ bắp và thái độ sẵn sàng bảo vệ phái yếu, hệt như các chàng trai ở River High, John McCain cơ bản đã khẳng định bản lĩnh đàn ông thông qua sự sành điệu, thói lấn át và cả việc “trình diễn sự lấn át bằng mọi cách khác nhau” - phân cốt lõi trong định nghĩa bản lĩnh đàn ông Mỹ đương thời (Pascoe, 2004).

2. Barack Obama - định nghĩa lại bản lĩnh đàn ông của người da đen

Thông thường, khi nói đến bản lĩnh đàn ông của người da đen, dưới tác động mạnh mẽ của truyền thông, người ta có khuynh hướng nghĩ đến một gã cơ bắp, thô bạo, hung hăng, chơi bóng bầu dục hoặc bóng rổ, mặc áo phông rộng, quần gin thùng thình, đội khăn trên đầu hoặc đội mũ lưỡi trai quay ngược ra đằng sau. Theo Terrance Dean, tác giả cuốn *Giấu đằng sau Hip-hop*, bản lĩnh đàn ông của người da đen đương thời luôn đi cùng với việc “anh có mấy vợ, mấy con, đã vào và ra tù bao nhiêu lần, đã bán được bao nhiêu cần sa và đó luôn là hàm ý xấu khi nói đến bản lĩnh đàn ông”.¹² Nói cách khác, hình ảnh người đàn ông da đen được đại diện bởi một gã kiểu 50 Cent (một ca sĩ Mỹ da đen): “về cơ bản là một gã gangster, một tên tội phạm đường phố” - như Ras Banaka, nhà giáo dục học và nhà hoạt động xã hội Mỹ, nhận xét.

Rõ ràng Barack Obama không giống kiểu hình này. Ông ta đại diện cho một kiểu đàn ông da đen hoàn toàn khác, là người học tại những trường đại học danh tiếng nhất, thông minh và lịch thiệp. Hai hình ảnh này tương phản rõ nét với nhau. Esther Armah, nhà biên kịch và phụ trách đài phát thanh mô tả: “Nói đến Barack người ta nghĩ đến Havard, cũng giống như nói đến 50 Cent người ta nghĩ đến các khu nhà ổ chuột”¹³. Tuy nhiên, với sự trợ giúp của truyền thông, hình ảnh của 50 Cent đã trở thành biểu tượng lấn át, khiến một số người bắt đầu nghi ngờ bản lĩnh đàn ông của Barack Obama. Người ta bắt gặp những bài báo như của Courtland Milloy: “Người Mỹ da trắng hỏi: Liệu Obama có đủ bản lĩnh đàn ông để trở thành tổng thống?”¹⁴ trên tờ *The Philadelphia Inquirer* hoặc của Jason Hill “Palin, Obama và vấn đề bản lĩnh đàn ông của ông ta” trên tờ *The Daily Banter*¹⁵. Người ta thực sự quan tâm đến bản lĩnh đàn ông của Barack: “Nếu Barack Obama có cái vẻ ngêngh ngáo như Marion Bary, những thói xấu như của Jesse Jackson hay vẻ quân sự của Colin Powell, có lẽ ông có thể đặt dấu chấm hết cho những câu hỏi về bản lĩnh đàn ông của mình”¹⁶; “Liệu Barack Obama có lòng dũng cảm của người đàn ông không?”; v.v. Arita Coleman, phó giáo sư nghiên cứu người Mỹ da đen tại Đại học Delaware, trong một bài báo đăng hôm 2/6/2008 trên tờ *History News Network* cho rằng:

“Trong lịch sử, các lãnh tụ của chúng ta đều là người da trắng. Như vậy da trắng và bản lĩnh đàn ông đã trở thành đồng nghĩa. Việc những phụ nữ như Clinton và bây giờ là Sarah Palin, người được chỉ định làm ứng viên phó tổng thống của đảng Cộng hòa, có thể được coi là mạnh mẽ hơn Obama “mang tầm quan trọng lịch sử” theo nghĩa nó đã vượt ra khỏi quan niệm về chủng tộc của thế kỷ XIX, khi màu da trắng được coi là bản lĩnh đàn ông và sự vượt trội, còn màu da đen là tính đàn bà và yếu thế.”¹⁷

Tuy nhiên, cũng cần nhìn nhận bản lĩnh đàn ông da đen của Barack Obama theo một cách khác. Bản lĩnh đàn ông của Obama có thể được nhận thức như một sự pha trộn giữa sự thông minh, tính quyết đoán, lịch thiệp và đầy thuyết phục, đồng thời cũng rất mạnh mẽ. Ta có thể gặp những video quay cảnh quần chúng đứng lên và vỗ tay khi ông diễn thuyết¹⁸ hoặc những video quay cảnh ông nhún vai khi được hỏi về phản ứng của mình lúc là tâm điểm công kích của Hillary Clinton¹⁹. Obama đôi khi cũng được mô tả như một người thực sự giàu tình cảm²⁰. Được mô tả như vậy trên truyền thông, hình ảnh Barack Obama thường gắn với lời bình luận kiểu như: “Barack Obama có những gì mà Duke Ellington (huyền thoại nhạc jazz nước Mỹ những năm 50 thế kỷ 20) từng có: sự lịch thiệp, nhẹ nhàng và thanh thoát rất có phong cách. Khi ông bỏ tay vào túi hoặc lúc xắn tay áo lên, trông ông ấy rất tươi tắn, như thể lúc nào ông ấy cũng mặc chiếc somi rất gọn gàng. Việc ông ấy chơi thể thao cũng quan trọng và nó làm bạn cảm thấy ông ấy khỏe mạnh và sẵn sàng”²¹ (Michaela Angela Davis, nhà nghiên cứu văn hóa, Tổng biên tập tạp chí HoneyMag.com). Pat Buchanan, bình luận viên chính trị nổi tiếng nhất nước Mỹ, đã đặt dấu chấm hết cho hàng loạt nghi ngờ về bản lĩnh đàn ông của Obama bằng lời khẳng định “Các phát biểu của Obama đây bản lĩnh đàn ông.”²² Khuynh hướng hành vi này của Obama dẫn đến một quan niệm mới về bản lĩnh của người đàn ông da đen.

Chris Rabb phóng viên tờ Afro Netizen, trong bài phỏng vấn liên quan đến bản lĩnh đàn ông của Obama, đã nhắc đến Rosey Grier, cựu ngôi sao trong Giải bóng bầu dục quốc gia (hình ảnh người đàn ông mà các chàng trai ở River High muốn noi gương), người đã hát bài hát “Khóc cũng không sao”, một bài hát dạy cho các cậu bé từ thuở nhỏ làm thế nào để trở thành một người biết quan tâm chăm sóc người khác. Đó là một cách khác để thể hiện bản lĩnh đàn ông. Luận điểm này chứng tỏ rằng người ta có thể đây bản lĩnh khi biết chăm lo cho người khác thay vì là một trong số những “diễn viên làng giải trí siêu cơ bắp và đầy dục tính”²³. Rabb còn tiếp tục bình luận về việc Obama khởi xướng một định nghĩa mới về bản lĩnh của người đàn ông da đen như thế nào: “Obama không cần phải thô bạo theo kiểu cơ bắp hoặc dứt khoát dùng bạo lực; ông ấy giàu tình cảm ở mức độ

nào đấy... Tôi cho rằng đó là điều mới mẻ đối với các nam chính trị gia hàng đầu, và tôi thích điều đó. Đó là sự tinh tế. Nó ngược với John McCain. Rabb khẳng định: “Tôi cho đó là cơ hội cho những người đàn ông tiến bộ, những người ủng hộ phụ nữ bất chấp giới và giới tính, để bắt đầu nói về các sắc thái và sự phức tạp mà bản lĩnh đàn ông vốn có.”²⁴

3. Hillary Clinton bị kẹt giữa hai khái niệm giới tính

Không giống như John McCain và Barack Obama, những người được thể hiện cảm xúc một cách tự nhiên, Hillary Clinton đối diện với thách thức phải cân bằng giữa việc tỏ ra mạnh mẽ - một tính cách được coi là của các thủ lĩnh, và việc thể hiện nữ tính - một giá trị được nhiều người công nhận và kỳ vọng ở một nữ ứng cử viên. Đó chính là một cái bẫy kép. Tờ Washington Times ra ngày 17/1/2008, Crystal L.Hoyt, nhà tâm lý học xã hội tại Đại học Richmond viết: “Trong những tình thế hiểm nghèo, người ta thích một lãnh tụ có khuynh hướng mạnh mẽ. Những khuynh hướng này gồm tính quyết đoán, hung hăng và lấn át chứ không phải việc quan tâm và chăm sóc người khác.”²⁵ Clinton, bởi vậy, cần phải được nhìn nhận là cứng rắn khi đưa ra các chính sách và khắc nghiệt khi tranh luận về các đề tài có liên quan đến chính trị.

Tuy nhiên, liệu có lợi cho bà không khi bà tiếp tục thể hiện hình ảnh mạnh mẽ, vì một số người có thể cho rằng như vậy là không nữ tính? Câu trả lời không hẳn đã là có. Tờ New York Post ra ngày 7/1/2008 khẳng định điều tương tự khi cho rằng Clinton “từ lâu đã bị cho là ái nam ái nữ khi cố tỏ ra cứng rắn như đàn ông, khoe tài hùng biện của bà ấy”.²⁶ Trên một trong các bài báo ra vào tháng 4/2008, tờ In the days đã phê phán Clinton: “Hillary có vẻ muốn tỏ ra giống một người đàn ông trong cách cư xử và trong chính trị. Bà ta như ở trên đầu chúng ta, tự miễn cho mình khỏi các công việc mà chị em phải làm hàng ngày, trong khi đó lại rời bỏ những giáo lý cơ bản về phụ nữ. Đảng nào thì ta cũng không tin bà ấy. Nói cách khác, bà ta giống như cáo đội lột cừ.”²⁷ Tuy nhiên, không phải lúc nào Clinton cũng thể hiện tính cách mạnh mẽ. Người ta còn nhớ Clinton gần như đã khóc trong các cuộc phỏng vấn²⁸ như một phần của chiến dịch tranh cử tại Manchester và New Hampshire vào tháng giêng năm 2008. Bài báo của Marcella Bombardieri trên tờ The Boston Globe với tựa đề “Clinton thể hiện nữ tính để tranh thủ tình cảm” mô tả: “Tuần này, Clinton đã đưa ra một vài đề xuất chính sách nhằm vào các bà mẹ, minh họa chúng bằng câu chuyện của chính cuộc đời bà. Tại Manchester, Clinton cho rằng những phụ huynh phải vật lộn để cân bằng giữa gia đình và công việc đáng được hưởng sự trợ giúp nhiều hơn từ phía Nhà nước. Bà muốn nói rộng thời gian được nghỉ tại nhà có hưởng lương và thời gian được nghỉ không lương

cho nhiều công nhân hơn. Bà mô tả việc có mang lần đầu khi đang là luật sư tại Văn phòng luật của mình tại Arkansas “Tôi có mang ngày càng to, và các luật sư thì nhìn tôi với vẻ ái ngại”. Clinton cũng nói về sự căng thẳng khi lần đầu làm mẹ, nhưng cũng thừa nhận rằng bà có nhiều tiền và được giúp đỡ nhiều hơn những phụ nữ khác. “Tôi đã có lần nói với Chelsea vào một đêm rất muộn khi cháu cứ khóc mãi không nguôi. Tôi bảo: Chelsea, trước đây con chưa từng là trẻ con và mẹ cũng chưa từng là mẹ. Chúng ta mới chỉ sắp sửa biết được điều đó thôi”.²⁹ Cũng giống như bất kỳ người phụ nữ nào khác, Hillary đã khóc và nói về việc làm mẹ, nói cách khác, đã thể hiện nữ tính của bà hay là thu hút sự chú ý trong hành vi theo giới tính.”

Tất nhiên, người ta có thể có ý kiến khác về việc Clinton thể hiện các hình ảnh cảm động trước công chúng. Chẳng hạn, Crystal Hoyt tại Đại học Richmond cho rằng: “Nữ lãnh tụ cần phải chứng tỏ một mức độ nữ tính nào đó để được yêu thích, nhưng nếu họ thể hiện điều này quá nhiều, thì họ sẽ bị nhìn nhận như một lãnh tụ không hiệu quả”³⁰. Đối với Hillary, đó là thể tiến thoái lưỡng nan: khi hành động mạnh mẽ bà giống như cáo đội lột cừu, khi biểu lộ tình cảm bà lại quá mềm yếu và không giống lãnh tụ. Hillary bị mắc kẹt trong cái bẫy kép mà các lãnh tụ nữ thường sa vào. “Hillary như đang đi trên một sợi dây quá mảnh” - Hoyt nói - “Bà ấy phải mạnh mẽ theo nghĩa thể hiện sự tự tin để có thể dấn dấn đất nước qua chiến tranh, đồng thời bà ấy cũng phải là một phụ nữ.”³¹ Sự lúng túng này của bà ấy dẫn đến sự lúng túng của các cử tri, đặc biệt là cử tri nữ. Bản tin CBS trong bài “Vì sao những phụ nữ tự do không thích Hillary?” mô tả: “Họ giống bà ấy nhưng họ không thích bà ấy”.³² Susan Douglas, nhà văn viết cho tờ In these times, cho biết: “Theo một số cuộc thăm dò ý kiến, khoảng 39-50% số người được hỏi trả lời rằng kiểu gì họ cũng không bầu cho bà Hillary. Nhiều người trong số này thuộc đảng Cộng hòa và là đàn ông. Nhưng nhiều người không phải như vậy. Theo cuộc thăm dò ý kiến trên Harrispollonline hồi tháng 3/2008, 52% phụ nữ có chồng nói rằng họ sẽ không bỏ phiếu cho bà ấy. Gần một nửa số người lớn được hỏi nói rằng họ không thích cá nhân bà và cả chính trị của bà”³³. Những lý lẽ và số liệu đưa ra ở trên chắc chắn sẽ thách thức ý kiến của Kathleen Dolan cho rằng: “Ta có thể kết luận rằng các nữ cử tri rất có cảm tình với các nữ ứng cử viên, nhưng những tình cảm nồng ấm này thường dựa trên cảm nhận bên ngoài sự đồng cảm về giới tính”.³⁴

Kết luận

Qua bài viết này, tôi muốn nêu bật sự tương phản trong việc truyền thông đã mô tả ba ứng cử viên tổng thống năm 2008 như thế nào. Trong

khi McCain đôi khi sử dụng chiến thuật “Nếu bạn là một thành đàn ông thực thụ” và được mô tả như một gã đàn ông cứng rắn đích thực, thì Obama được mô tả thiên về một người đàn ông hiểu biết và thông minh, người mà “bản lĩnh đàn ông thể hiện ở chỗ chắc chắn vợ mình được hạnh phúc và yêu thương, các con mình biết rằng cần phải trân trọng các nguyên tắc chuẩn mực của giá trị nhân văn khi phải đối mặt với sự công kích, lòng căm ghét hoặc phản giá trị. Bản lĩnh đàn ông của Obama dựa trên việc phụng sự đất nước bất chấp sự phản kháng, mối đe dọa bạo lực và những di sản hồng nát mà ông phải kế thừa³⁵ - như Rebecca Walker, phóng viên tờ Root Magazine nhận định. Barack Obama được biết đến bởi lời tuyên bố đại diện cho đường lối chính trị của ông: “Một trong những điều chúng ta đã làm được qua chiến dịch tranh cử này là chúng ta không tung nắm đấm đầu tiên (như John McCain) mà sẽ tung nắm đấm cuối cùng”. Còn Hillary Clinton đã bị mắc kẹt trong cái gọi là “bẫy kép” khi phải vừa là một lãnh tụ cứng rắn, mạnh mẽ vừa là một phụ nữ theo đúng nghĩa của nó.

Những thông điệp từ các ứng cử viên tổng thống Mỹ năm 2008 truyền đến cử tri Mỹ qua các phương tiện truyền thông cho thấy tính chất gay gắt và quyết liệt trong cuộc chạy đua vào Nhà Trắng. Tất nhiên, những vấn đề cơ bản mà các ứng cử viên phải đối mặt là khủng hoảng tài chính ở Mỹ và trên toàn cầu, hệ thống an sinh xã hội bị lay động, cuộc chiến do Mỹ và đồng minh tiến hành ở Afganistan và Iraq cần có những giải pháp khẩn cấp mới là tâm điểm trong sự chú ý của cử tri. Bên cạnh đó, cùng với quan điểm chính trị và hệ thống chính sách được bày tỏ trong lời hứa của các ứng cử viên, thì những biểu hiện về chủng tộc và hành vi giới tính mà họ thể hiện trên các phương tiện truyền thông có tác dụng như những quảng cáo chính trị, tô đậm thêm chân dung chính trị của những ứng cử viên này. Đây cũng là những tác nhân chi phối sự lựa chọn của cử tri Mỹ đối với vị tổng thống đại diện cho lợi ích của họ. ■

Chú thích

⁽¹⁾http://www.hollywoodreporter.com/hr/content_display/television/news/e3i69c4daba6cf2b7e566139d6038e2a028

⁽²⁾<http://www.youtube.com/watch?v=Mx2xbiEeC0Q>

⁽³⁾<http://www.youtube.com/watch?v=aGHbtH5Xtzc>

⁽⁴⁾<http://www.youtube.com/watch?v=TjHnNdbfqao>

⁽⁵⁾www.democraticunderground.com/discuss/duboard.php?az=printer_friendly&forum=385&topic_id=128685

⁽⁶⁾<http://www.youtube.com/watch?v=Mx2xbiEeC0Q>

⁽⁷⁾ www.blackturtle.us/SONGS/mccain.html

^{(8), (9)} <http://www.telegraph.co.uk/news/newsttopics/uselection2008/presidentialde->

bates/3090503/US-presidential-debate-John-McCain-throws-punches-Barack-Obama-talks-of-better-world.html

- ⁽¹⁰⁾ <http://nymag.com/nymetro/news/politics/columns/nationalinterest/5733/>
- ⁽¹¹⁾ www.washingtonpost.com/wpdyn/content/article/2008/05/15/AR2008051503315_pf.html
- ^{(12), (13)} <http://thedailyvoice.com/voice/2008/10/-text-001229.php>
- ⁽¹⁴⁾ www.philly.com/inquirer/opinion/28230754.html
- ⁽¹⁵⁾ www.thedailybanter.com/tdb/2008/09/palin-obama-and.html
- ^{(16), (17)} www.philly.com/inquirer/opinion/28230754.html
- ⁽¹⁸⁾ <http://www.youtube.com/watch?v=KpWLGH-0Fac&feature=related>
- ⁽¹⁹⁾ <http://www.youtube.com/watch?v=kzXcNgCr0nk>
- ⁽²⁰⁾ <http://www.youtube.com/watch?v=-aR3Gpsn4v4>
- ⁽²¹⁾ www.philly.com/inquirer/opinion/28230754.html
- ⁽²²⁾ <http://brazenmaverick.blogspot.com/2008/08/pat-buchanan-obamas-speech-was-manly.html>
- ⁽²³⁾ www.jamesbgolden.com/2008/10/black-masculinity-white-patriarchy-and.html
- ⁽²⁴⁾ http://www.youtube.com/watch?v=_3_JDoa4dck
- ⁽²⁵⁾ Washington Times January 17th 2008
- ⁽²⁶⁾ http://www.nypost.com/seven/01072008/postopinion/opedcolumnists/bam__our_1st_woman_prez__246772.htm
- ⁽²⁷⁾ www.inthesetimes.com/article/3129/why_women_hate_hillary/
- ⁽²⁸⁾ http://www.youtube.com/watch?v=gq9wAHk-S_A
- ⁽²⁹⁾ The Boston Globe October 17th 2007 page A8.
- ^{(30), (31)} oncampus.richmond.edu/news/jan08/Clinton.html
- ⁽³²⁾ CBS news December 7th 2007
- ^{(33), (34)} www.inthesetimes.com/article/3129/why_women_hate_hillary/
- ⁽³⁵⁾ CBS news December 7th 2007

Tài liệu tham khảo

- C.J Pascoe. 2004. *Dude you're a fag, asculinity and Sexuality in High School*, University of California Press.
- Doris A. Graber. 2005. *Mass Media and American Politics*. 7th Edition. University of Illinois at Chicago.